

پرداشتی رومانتیک و سانسی مانقال

درباره اجرای زندگانی آستوریا-پلاتوف تریوی زیرمای - کرامیس در کاخ نیاوران

◆ کیوان میرهادی

نقدها

(حجم آثار) قالی نوجه و بالسلیمانی را به نباش گذاشت. اجرایا به طور کلی خوب و حرفه‌ای بود و نشان از علاوه و تمرین فراوان این گروه و نیز اجرای امی متعدد باشدیگر و روی محنه‌های مختلف داشت. یک نکته: جالب توجه، «اصطلاح «گوشی» کارکرد پیائیست بود، بدین معنی که اکثر آثار را اوی باگوش و بالته پاکیک کامپوزیت مرای زیبو تقطیم کرده بود که کاری سخت و طاقت فراس است. است و خوشبختانه او بدین امر تاثل آمد و با برداشت از تقطیم‌های «اسویات نی خفت» روسی از آثار پیاترولا و البته شنیدن اجرای ای «گیدون کریم». که تقریباً زندگی خود را بر روی اجرای آثار پیاترولا گذانده باین تانگوها را تنظیم کرده بود. نوعی اجرای نیز به صورت تم بدیهیه. تم دوم. بدیهیه. بازگشت به تم اول. قیچیال بود که هر سه نوازنده، ایمپریوازنهای خود را تمام و کمال و در استیل موسیقی جاز ضمیمه این تانگوها کرده بودند و نوعی صدایی اروپایی. آمریکایی شمالي چاشنی لهجه آزادانه تانگ شده بود که در نوع خود

نام موسیقی: کنسرت موسیقی آمریکای لاتین(پیاترولا)
کاری از: تریوی زیرمای - کرامیس
«تانگ» از قدیمی ترین و اصلی ترین اکسپرسیون‌های ملت آزادانه بوده و ریشه ظرف و شکنندۀ آن در عین توازن و پیانگری حالات انسانی، از تعادلی هنری برخوردار است، «گونه‌ای که به قول «بورخس» با تانگو می‌توان به سفر زندگی رفت. یکی از کنسرت‌های جالب تابستان ۸۲ برگزاری کنسرت آثار تانگوی آهنگساز قید «آستوریا-پلاتوف» (وقت ۱۹۹۲) در کاخ نیاوران بود که سه شب پیاپی علاقمندان ایرانی این آهنگساز را در فضای دلنشیں محظوظ کرد.

تریوی سوتیسی . هلندی «زیرمای . کرامیس» با انسانیل پیانو ساکسیفون و کنسرتس باهی اجرای آثار استوریا-پلاتوف و در تانگوی با ریتم شکسته (لک) از پیائیست گروه «خانم «زیرمای» پرداخت و ریوتوار

فصل ۵

و شرارز مواجه گردید و باعث شد تا اجرای خوب و حرقهای گروه از آثار نانگوی پیازولا حافظه‌ای خوب از این آهنگساز و همچنین تربیت فوق در ارائه رسانی ساده لازم به ذکارت است که برای علاقمندان نانگو پیشنهاد می‌شود تا فیلم زیبای «کارلوس ساتورا» به نام «Tango» را ببینند و اجراهای دیگر را با آهنگاری «Lalo Schiffrin» شنند معروف «امامورت غیرممکن» [Mission impossible] ببینند و بشوند و از انواع گوناگون اجراهای نانگو متنوع گردند. ■

زیبایی بود. برداشت گروه از پیازولا و اصوات نانگو، برداشت رومانتیک و حتی سائنسی متأثر بود، کمی فرمینته نیز جاشتنی کار بود که طبیعی جلوه می‌کرد و چیزی از لطف کار کم نمی‌کرد. فقط نمی‌دانیم چرا نوازندۀ ساکسیفون ماآن قدر شور و حال لازم را ارائه نمی‌کرد. مثلاً من شد در نظمۀ پرهیجان با Escuelo Libertango از رنگ های Libertango کوناگون ساکسیفون تئور و بدینه زدن های متعدد محدوده صدای ساکسیفون تئور پیشتر استفاده شد. به هر حال اجرای گروه با استقبال شدید علاقمندان در تهران

